

*Halogaland
Havstad.
13/2 - 39.*

75 år.

Lyninterøju med „Gjøa“- mannen Anton Lund.

Nærsagt hver dag som går skjer det noe som verdens øyne for en stund fester blikket sitt ved. Det kan være ting av høyst forskjellig art. For eksempel en eller annen bedrift, — en ny verdensrekord, en ny oppfinnelse, en flott redningsdåd etc. Felles for slike hendelser er at glemse- lens slør så altfor lett og så altfor hurtig legger seg over det som er prestert. Det blir snart glemt. Og slik er det jo rimelig det må være. — Dagen imorgen bringer jo alltid noe nytt og stort som er egnet til å sette det fra igår i skyggen.

Dog ikke alltid, heldigvis.

Roald Amundsens heltebedrifter vil alltid ha en klar gjen- glans i det store verdensøye. — Hva denne mann har utrettet vil ikke glemmes. Mens han levet skrev han klart og tydelig verdenshistorie. Men helt alene har han ikke æren av det. Han måtte ha menn med seg som han kunde stole på i et virkelig knipetak, folk som var mest mulig lik ham selv. Og Amundsens suksess skyldtes ikke minst den ting at han hadde evner til å velge ut de rette folk.

Da Roald Amundsen med Gjøa den 17. juni 1903 sto ut Oslo- fjorden for å ta fatt på Nord-

vesopassasjer, hadde han seks andre kaper ved sin side, menn som han mente å kunne stole på. Som på mange andre ganger hadde Amundsen heller ikke den gang tatt feil. —

En av disse seks utvalgte til «Gjøa»-reisen var også Anton Lund. Lund er nok omtalt i avisene tidligere i forbindelse med denne sin reise, men idag er han 75 år og dette finner vi selv sagt all muung grunn til å nevne.

— Si oss, hvilke sider av Roald Amundsen satte De mest

den 17. juni 1895
fjorden for å ta fatt på Nord-

vestpassasjer, hadde han seks
andre kaler ved sin side, menn
som han mente å kunne stole på.
Som så mange andre ganger
hadde Amundsen heller ikke den
de gang tatt feil. —

En av disse seks utvalgte til
«Gjøa»-turen var også Anton
Lund. Lund er nok omtalt i
avisene tidligere i forbindelse
med denne sin tur, men idag er
han 75 år og dette finner vi selv
sagt all mung grunn til å nevne.

— Si oss, hvilke sider av
Røald Amundsen satte De mest
pris på?

— Hans lederegenskaper og
hans evne til å være en god ka-
merat.

— Nevn os etpar nervepirren
de episoder under denne turen.

— Nervepirrende kan det ik-
ke bli bare ved å fortelle om det,
det må oppleves.

— Allikevel — —

— Ja, vi hadde jo en brand
ombord og det så ikke svært
hyggelig ut.

— Vi kan nok tenke det.

— En annen gang var vi på
grunn, og det var på hengende
hår at vi kom oss av. Vi måtte
bl. a. kaste ut en hel del provi-
ant. Da vi endelig omsider kom
flott, opdaget vi til vår store
overraskelse og glede at skuta
var uskadt.

Vi får lov å se over en hel

del bilder på veggen. Og var
det ikke det vi skjønnte. Bare
bilder fra «dengang». Et stort
bilde av Gjøa med det norske
flagg i toppen, — et mindre av
Amundsen selv (som Lund fikk
i foræring av polarforskeren u-
middelbart etter turens gjen-
nemførelse) og et av Lund selv
i fullt polarutstyr.

— Fra det ene til det annet,
men er det virkelighet at De nå
er kommet så langt som til 75
år, herr Lund? De ser da ikke
ut for å være 60 engang!

— Mener De det? Ja, ja, jeg
har jo vært frisk hele min tid.
Det gjør jo sitt det også. —

Vi vil herved ønske herr Lund
hjertelig tillykke med 75 års
dagen, idet vi håper at han en-
nå i mange år får beholde sin